

EL POBLE CATALA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
SANTA AGNA 19. PRAL. TELEFON 4258

ANY XIV :: NUMERO 4294

BARCELONA, DIVENDRES, 19 DE GENER DE 1917

UN NUMERO 5 CENTIMS

IMPRENTA I ESTEREOTIPIA
CARRER EST, 16 TELEFON 2298

Palau del Calcat

El Baçar millor assortit de Barcelona

Sabatilles senyora confortables, sola feltre.	a Ptes. 4'
Id. Id. de panyo, sola culro.	a 4'
Id. Id. de vora (simolsas).	a 4'50
Borceguins senyora suïssos, de tres bories.	a 7'50
Polacres senyora, panyo negre, forro llana.	a 8'
Borceguins cavaller, panyo, puntera xarol.	a 11'50
Sabates nena, panyo color, sola feltre des de pessetes 1'75	

A pesar dels augments de preu, segueixen venent-se

Sabates senyora, d'òngola victòria, tot sola a 4'75 pessetes

Polacres cavaller, classe forta a 8 pessetes

Dr. Serrallach Especialista ronyons, m. triu, vies urin. rles i n. lisis urin. De 12 a 21 de 6 a 9. Festius, 10 a 12. PELLAL 40.

L'AFIRMACIÓ NACIONALISTA REPUBLICANA

ELS MANTENEDORS DEL IDEAL

L'actuació del senyor Vila Maríes

Encara que no existeixi amb organització pròpia el partit nacionalista republicà, hi ha alguns d'expressió d'aquesta ideologia, com ara els entitats que el sostenen després de la desaparició dels elements directius oficials i com el nostre diari, i hi ha personalitats que representen i mantenen aquells mateixos principis en les corporacions a que foren portats en nom d'aquells per la voluntat popular.

A aquest conjunt de representacions dirigides avui, tots els seus odis els que un dia escudaren en la difamació personal i l'intriga la missió d'entendre la marxa patriòtica de la política començada pel C. N. R., i com que l'actual desmembrament orgànic de la representació nacionalista republicana no ofereix com abans, un blanc a aquestes segues verinoses, els atacs es dirigeixen en l'india i en la maliciosa suposició sobre la possible futura actitud de qualsevol d'aquests elements.

Per això s'ha fet correr que EL POBLE CATALA preparava una evolució cap a la monarquia, mentre en aquestes planes apareixien les més sustantives campanyes en pro de l'idea republicana i del enfortiment dels partits que la defensen, i per això s'han vingut atribuint intencions i propòsits als nostres amics de la Diputació i de l'Ajuntament, mentre llurs actuacions radicalment nacionalistes i esguerrades haurien de deixar desvirtuades per complert les gratuïtes invencions amb que es tractava de tancar la rectitud i la lleialtat que sempre han guardat a llurs ideals.

Però desgraciadament aquestes coses no entren pels ulls del públic amb la mateixa facilitat amb que hi entra la maliciosa i la calúnnia, i si els nostres amics que ocupen llocs d'elecció popular ja en tenen prou per ells mateixos amb la satisfacció del deure complert i la consciència tranquil·la, per part nostra hi ha l'obligació de posar de relleu aquest compliment, ajudant a fer-lo entendre ja que sembla que per si mateix pert una mica del seu alçanc sota la farfalleja i la oridoria dels que viuen dels tòpics de miting i les aparicions enlluernadores de la política.

Era ahir que ho feiem notar respecte a la tasca que ve a complir a la Diputació En Santiago Estapé, i avui hem de fer lo mateix respecte a la nostra minoria consistorial, en ocasió d'haver-se pres tres importants acords en l'Ajuntament per iniciativa espontània i exclusiva d'un dels regidors nacionalistes republicans, el nostre estimat amic senyor Vila Maríes.

Són aquests acords afectes a la sustantivitat dels nostres ideals i amb ells es veu a demostrar una vegada més que no són certs els rumors de deserció de les nostres banderes ni de vergonyoses claudicacions, perquè els fets no admeten excusa ni interpretació forçada i en cap cas com en aquest estat dotats d'una eloqüència superior a la paraula més ben ciellada.

En efecte, el senyor Vila Maríes fou el regidor que acollí íntegrament, i elevà a proposta junt amb el senyor Balañá, el prece de l'Unió Catalana de que figurés en el monument a En Casanova l'inscripció que's considerava de més fonda radicalitat nacionalista. Aquest mateix prece havia sigut formulat als regionalistes els quals es limitaren a acceptar la proposició del nostre amic en lloc de la que ells havien formulat. La perpetuïtat d'una expressió patriòtica superior i anterior a tota idea de partit s'ha degut, doncs, al qui, segons els maliciosos, estava a punt d'abandonar els seus ideals nacionalistes, i en canvi els amics de les estridències camboyanes, de les teatrals apel·lacions a Europa, feren el sort al prece de l'Unió Catalana i es disposaven a sortir del pas amb una fórmula sense substància.

Altres dels acords presos per iniciativa del senyor Vila Maríes és el de la Diada a benefici del monument a En Pi i Margall. El monument a l'illustre mestre del federalisme és un dels deures més als que's contreta la nostra generació de catalans democràtics i autonomistes i aquesta sagrada finalitat no's podia complir perquè la Comissió executiva del mateix es troba mancada de recursos i no veia el modo d'obtenir les cent mil pessetes que li falten per a cubrir l'import del projecte. El nostre amic fou l'autor de l'idea de aquesta Diada, i així que l'exposà als seus companys de Comissió meregué d'aquesta la entusiasta acollida i la felicitació que venien del convenciment de que amb ella se hauria trobat en definitiva el modo d'arribar a la terminació d'aquest monument.

I l'altre és un acord que's refereix a una de les més fonamentals aspiracions del catalanisme: l'ensenyament amb llengua catalana en les escoles primàries. Aquesta realitat quedarà assolida des d'ara en les Escoles Montessori de l'Ajuntament en virtut d'una proposició formulada en la comissió de cultura pel senyor Vila Maríes, i a causa de la qual, i de les argumentacions amb que la defensà, en aquests establiments quedarà establert d'un modo oficial l'idioma català per a les ensenyances que s'hi cursen. Hi havia així mateix adoptat sobre això un acord en contrari, i l'actitud del nostre amic no sols fou d'energica defensa del seu punt de vista, sinó d'oposició a l'acceptació que ja s'hauria fet d'un idioma que's foraster i intel·ligible per als nostres infants.

La sola enumeració de tots aquests fets és el que constitueix la millor resposta a aquelles insidies, i és l'honor més brillant que tots els nostres amics poden tenir, definint el caràcter essencialment nacionalista i republicà de llur actuació política.

Amb ella s'acredita la conseqüència i la lleialtat que sempre hem tingut als nostres ideals i es demostra també que la veritable tasca catalanista, la positiva sustentació dels nostres ideals, es fa així, i no amb discursos ni amb coses que no passen de paraules.

LA POLITICA

S'APROPA l'hora en que les veus de concordia republicana han de rebre la consagració definitiva dels homes de bona voluntat, i els gestos amples de germanor i els antipàtics d'indiferència i fins el de refús, s'accentuen i se multipliquen amb una vehemència que pot fecundar el nostre ideal si la serenitat d'imposar per damunt dels tòpics sentimentals i d'egoisme que tant sovint ens han descompartit.

L'horitzó va aclarint-se emprò, de mica en mica, i els portaveus de la fraternitat republicana els oblidem, malgrat la tasca impropia d'ajuntar les voluntats, el treball metòdic de reflexió que ha d'anar bastint els fonaments gloriosos d'aquesta unitat republicana, que arribarà, tard o d'hora a florir uberrimament pel mateix fatalisme de totes les coses que obsequen a un criteri de bondat.

Hi ha perillós a Madrid, que's fixen detingudament en l'estat de republicanisme a Barcelona. Coratjament s'ha reconegut la importància dels elements anti-unionistes, i fins se'ls té amb una apreciable distinció com a factors fiscals i de resistència que han de fer més resoluta, més franca i noble la nostra actuació.

No són secrets les causes que ens separen. Si bé no són fonamentals, tenen una puixant realitat que poden imposar als republicans que no tenen una clara visió dels magres problemes de conjunt. Nosaltres, amb plena convicció de la responsabilitat que'ls moments ens carreguen a la consciència, percebuts de la valor essencial i decisiva d'una unitat republicana, hem trobat la nostra tasca més plaent i fàcil, en predicar el credo reconstitutori de la força republicana. Si altres han trobat més fàcil inclinar-se en un criteri d'aversió, nosaltres no hem de retirar-ni-hi mal la mà ni quan ens diguin que ja no són nostres germans. L'acció pacificadora és de una amargor ben dolça de sentir, quan el cor se trenca d'un allunyament que no ho és tan dels d'homes, ni de clubs, ni d'eleccions.

Perquè ara, és també l'ideal que's ens allunya. Amb disgust hem vist les nostres antipaties d'elements confarres barcelonins. Amb els uns i amb els altres ens uníem o bé dolores reconeixem l'una o l'altra realitat del moment i les per això doblement doloroses, veurem com s'allunyen, cobrint les distàncies de pedres i sots, de recunies i de envagues.

El mes de març podrà donar-nos un partit republicà d'una supremacia forta i insolidista, senyor dels seus destins, dels destins potser de aquest pobre país que's mor tant per causa del règim com per manca d'una oposició conscient i homogènia. Si això no arriba a fer-se, aïll dels culpables, per que els acontenciments futurs han de passar irremediàblement per damunt de la seva ànima irredempta.

Autonomisme fals

La fanfarronada alemanya organitzada a la Polònia russa consistint en donar l'autonomia a aquell poble invadit, està donant molt a pensar als polítics dirigents d'Alemanya. Malgrat la constitució del Consell d'Estat format per personatges germanòfils, el reclutament de polonesos ha donat uns resultats completament ridículs.

Segons ha fet públic el Comitè polac de Borna solament 1.800 polacs s'han presentat a les autoritats alemanyes per a alistar-se i d'aquests, 1.200 han estat declarats inútils. Es dedueix, doncs, que l'exèrcit polac es compona de 600 homes, lo que està molt lluny dels 700 mil homes que el Govern de Berlín preténia obtenir.

Aquest resultat haurà obligat a Alemanya a pujar la quantitat d'apropar a un poble no's deia enganyar tan fàcilment amb promesses fictícies.

Una cosa solament havia de concedir Alemanya als polonesos: fer extensiva l'autonomia a la Polònia que de molts anys està baix el mandat despotí de Prússia. Segurament que d'haver fet això hauria estat altre el resultat del reclutament polonès, perquè Alemanya hauria donat una prova sincera d'autonomisme. Però com la Polònia no és governada per la majoria dels demés partits són contraris de l'autonomia, el Govern s'ha estimat més no donar satisfacció a Polònia tal com ho demanaven els diputats polonesos del Reichstag alemany.

Tal vegada ho hagi fet perquè té ganes de seguir un procediment pitjor al empleat a Bòlgia. Poster no s'acometen Alemanya a fer treballar als polonesos invadits en benefici d'Alemanya com ho fan els deportats belgues i aïjunt un nou crim de lesa humanitat: el d'alistar obligatoriament els homes polonesos aptes per a les armes.

Però si Alemanya comet aquest nou atentat al dret dels homes en el pecat trobarà la penitència, car encara que aïllist tots els homes aptes no seran pas prou aquests per a nodrir els regiments descomposats i la victòria no li vindrà pas d'aquest reforç.

El resultat de l'autonomia polonesa, doncs, és de veure que després del testimoni que's acaba de donar l'alistament, no serà altre que'l de l'autonomia a Galitzia que abans de néixer ja s'ha evaporat.

L'injusticia centralista

Els diputats per Madrid bé escometen a les aspiracions catalanistes s'entenen fent una solidaritat d'interessos madrilenys, que hom vist ja cristallitzar en projectes governamentals.

Ara amb motiu de l'any nou, un període de la Cort ha pres la distracció de parlament amb cançons dels polítics que ostenten la investidura legislativa de la capital d'Espanya, i s'ha parlat tranquil·lament com de una obra d'interès nacional i patriòtic, el projecte de l'extrarradi de la pavimentació i del metropolità de Madrid.

Com se veu, no estem gaire lluny d'aquells temps dels dos milions de capitalitat i dels 80 de les algues de Lozoya. No fa pas gaires dies encara els pobles municipals de Madrid omplien llargues i repetides sessions de la cambra popular.

Es probable que s'utilitzin els organismes legislatius i les corporacions ministerials, per a resoldre afers que deuen ésser, que són de la competència exclusiva de l'Ajuntament. Hi ha problemes que tenen la seva esfera precisa i determinada i el sortir seu representa una de mal govern i d'un patrifonisme injust, egoista i portador.

No podem arribar a escatir la feina que tingui que fer-hi el ministre de Foment, per exemple, en les obres d'extrarradi o de pavimentació d'una ciutat espanyola qualsevulla. Si Barcelona i les demés poblacions d'Espanya s'arranjan tots soles aquests afers, no podem jamai entendre per que la municipalitat de Madrid hagi de menester la intel·ligència o els cabals d'un organisme que no és pas més dels madrilenys que dels altres pobladors d'Espanya.

No és de llei, ni de lògica, que s'alegui cap interès públic en l'urbanització de Madrid, perquè no té més caracter d'utilitat general la Porta del Sol, que la Rambla de Barcelona, l'Alhambra de València o el passeig de Boulevar de Bilbao. I encara que no fos així, tampoc hi hauria dret a que una part dels interessos comuns d'Espanya s'emmercessin injustament en profit d'una província.

Duen això perquè sembla ara, que aquests fets esporàdics de proteccionisme, van a sistematitzar-se a trobar condenció en un programa polític d'uns senyors que trobant que el regionalisme és egoista i esquitit s'entrecenen a fer provincialisme o purament madrilenysisme.

No, no'm mou animadversió a la ciutat de Madrid, mai més lluny de nosaltres aquest odi, que ha tingut més vida fantàstica en algunes plomes madrilenyes, que en la realitat del sentiment catalanista o catalanista.

La venació. Quan aquí hem maldat enormement per un afer d'aigües, sense que de Madrid ens vingues mai la solució, l'Ajuntament de la Cort ha vist arranjar el negoci de les algues de Lozoya i l'occidentació del Manzanares per art de magia governamental: i mentre aquí, hem hagut de refer gairebé tots els afers docents, l'Institut de Lleida s'ensorrava, i a Oviedo l'Escola de Comerç ha de jugar, i a Corcales no tenen mestre de minyons. I així ha subvengut a les necessitats pedagògiques de la província de Madrid cobrint-li munificament un cinquanta per cent del pressupost de cultura.

No en la purament municipal, sinó també en aquelles funcions exclusives de l'Estat, hem restat aquí ordes d'aquesta influència que per a la vila de Madrid és tan decisiva i amorosa. Encara recordem lo que esdevingué amb el Hospital Clínic, amb el Palau de Justícia, lo que està passant amb el moll de Barcelona.

La venació. Quan aquí hem maldat enormement per un afer d'aigües, sense que de Madrid ens vingues mai la solució, l'Ajuntament de la Cort ha vist arranjar el negoci de les algues de Lozoya i l'occidentació del Manzanares per art de magia governamental: i mentre aquí, hem hagut de refer gairebé tots els afers docents, l'Institut de Lleida s'ensorrava, i a Oviedo l'Escola de Comerç ha de jugar, i a Corcales no tenen mestre de minyons. I així ha subvengut a les necessitats pedagògiques de la província de Madrid cobrint-li munificament un cinquanta per cent del pressupost de cultura.

Liquidació del pressupost de 1916

El ministre de finances ens ha donat un avantatge, amb les dades circumstancials de la liquidació del pressupost darrer, fent a l'ensenyament una explicació comparativa del relleu que en certs indrets té l'obra econòmica nacional d'ac a termes pel gabinet del comte de Romanones.

Lesboe, comença fent la omisió de les quantitats que com la compra i venda de subvencions, de saluts de coure i l'emissió de obligacions de tresor son reintegrables, fixant totseguit, les dues sumes globals. Pagaments, 1.462 milions de pessetes. Ingressos 1.236 milions. Hi ha, doncs, un dèficit de 206 milions de pessetes.

Com ja hem dit el senyor Alba, aprofitant aquest avenç de liquidació per a posar en evidència la dissortada actuació dels seus precedents confarres, a l'ensenyament que per a l'ensenyament de Madrid, de Múder Nàfies per més senyors, celebrant junta general demà, dissortat, per a apropar els comptes anyals i nomenar les Juntas Directiva, Política i Gestora del sanejament i urbanització del districte segon.

Un altre d'aquellsos cíclics, que posposament ostenta els qualificatius de Democràtic i Autonomista ademés, no cal dir-ho del de Lliberal, i que s'acceden dintre el mateix districte segon, celebrant també demà junta general a fi de renovar la Directiva.

Està vist que els liberals monàrquics de Barcelona es passen la vida fent junta, com aquell personatge d'un moli aplaudit drama d'En Guimerà.

Bel·lugar-se per a les eleccions

S'assegura que pel districte de Figueras els de la Lliga proclamaran candidats a la Diputació Provincial a l'advocat i propietari don Paul Geli Maymí, de significació regionalista, i al camorler don Josep Salleras Pla en representació de les forces vives.

Pel mateix districte de Figueras, el senyor Osei, quefó dels liberals, patrocinant una candidatura formada per don J. Mas, de Massana de Cabanyes; don Josep Monsegal Ramis, de Figueras, i el radical don Rafael Torroella, de Port-Bou.

Les eleccions de Figueras

La Junta Comarcal de l'Unió Federal Nacionalista Republicana, de l'Empordà, ha circulat la següent convocant:

«La Comissió Permanent d'aquesta Junta davant la proximitat de les eleccions de Diputats Provincials que han de celebrar-se el dia 11 de Mars del present any, ha pres l'acord de dirigir-se a la correcció de la Diputació Judicial de Figueras per a interessar-se en la conveniència de delegar a qui els representi en l'Assamblea que tindrà lloc en el Centre d'Unió Federal d'aquesta ciutat (carrer de la Presó, 8), el diumenge dia 28 del present mes de Janer, a les 11 del matí, en la que regirà el següent ordre de discussió:

1. Conveniència de pendre part activa en la lluita electoral.
2. Forma o condicions amb que deurà lluitar-se.
3. Proclamació dels Candidats.

Espera doncs aquesta Comissió que, tinguent en compte l'importància que tenen en si aquestes eleccions per afectar d'una manera tant directa a la vida municipal, estaran representats en l'Assamblea tots els pobles del districte, donant-li així tota la força moral que's necessària per a un acte d'aquesta importància. — Figueras, 14 de Janer de 1917. P. A. de la C. P. E. El president, M. Carreras; el secretari, M. Moncanut.

Del cap d'any català

La Joventut Catalana de Barcelona, entitat organitzadora del Festival Patriòtic «Cap d'any Català», celebrat al Palau de Belles Arts el dia primer del present mes, ha fet entrega a la «Associació Protectora de l'Ensenyament Català», de la quantitat de 16855 pessetes que junt amb les 7140 pessetes (30 per cent) entregades al setmanari «La Nació», sumen en total 23795 pessetes produïdes liquidat en el mentat Festival.

L'Estat de Complex està a la disposició de qui vulgui reparar-lo, tots els dimarts, fins el dia 31 dels corrents, de deu a onze de la vetlla en el seu estatge social, Lladó, 7 pral.

Anants i vinents

En l'express de Madrid arribaran ahir matí el diputat a Corts senyor Bertrán i Musitu i el senyor Elias de Molins.

— Marxaran anit a la Cort el senyor Garcia Prieto i el senador senyor Junoy.

ministerials faran via avant, per sobre de les conveniències partidistes, de règim i fins de oposició.

Miquel Morayta

Acaba de morir a Madrid en nasqué, el vell republicà i eminent historiador En Miquel Morayta.

La vida del prestigiós republicà que desapareix, està tota plena d'episodis interessants, d'una bella i exemplar fe liberal i patriòtica, actua intensament i amb molt brà, en favor dels moviments revolucionaris que tant sovintejaren en la seva joventut, havent ocupat durant l'interregne de la República el càrrec de secretari del ministre d'Estat. Així mateix, havia desempenyat la càtedra d'Història Universal, éssent autor de varies obres remarcables entre les quals recordem: «La Comuna de París», «Història de los Pueblos de Oriente, de la Grecia antigua», «El positivismo», etc. Són també molt dignes de consignar les seves hermoses campanyes periodístiques sostingudes enèrgicament en «La Revista Ibérica», «La Reforma», «El Republicano Nacional» i alguna altra dels quals era l'illustre finat el propietari.

En Miquel Morayta, pertanyia a la pleiade il·lustre de republicans incommovibles, que posseïen medis intel·lectuals i de fortuna els que els permetien contribuir a l'obra dels ideals. En aquest temps de decadència, aquestes figures respectables que's van deixant, ens deixen també un dol irreparable a l'ànima!

Contra el monopoli de pompes funebres

Va extenent-se cada dia més l'estat d'opinió contrari a aquells odiosos monopoli de la mort, i les impressions que's reben de tots els indrets de la ciutat donen lloc a afirmar que la projectada manifestació del dia 28 assolirà un èxit falaguer i esclatant. En les barriades de Sant Andreu, Poble Nou, Sant Martí, can Tunis i Sans, d'un modo especial, l'entusiasme és indescriptible, els vehins de les mateixes, dels llavis dels quals no's surten sinó imprecacions d'odi quan es parla del servei funerari municipalitzat, s'aprenen tota a córrer com un sol home a la manifestació esmentada.

Per a dur millor a terme els treballs preparatius per a aquest magnè act de ciutadania, el vinent dijous es celebrerà una Assamblea on hi estaran representats tota mena d'organismes econòmics, polítics i recreatius. Mitjançant un ofici, la Comissió organitzadora advertirà el dia, hora i lloc.

Es preveu que ningú hi falti, a la manifestació del dia 28. És convenient que tothom estigui abans representat en l'Assamblea preparatòria. La soma dels esforços de cada h, ha de donar per resultat, l'anorrenament complet del tan odiat Monopoli de Pompes Fúnebres. Qui estimi en alguna cosa la seva llibertat, qui vulgui vetllar pels drets de la ciutadania avui tan trepitjada, no deu al pot negar son concurs per al major lluitament de l'acte del dia 28.

Els liberals monàrquics

Un de tants centres liberals que pululen a Barcelona, el del carrer de Múder Nàfies per més senyors, celebrant junta general demà, dissortat, per a apropar els comptes anyals i nomenar les Juntas Directiva, Política i Gestora del sanejament i urbanització del districte segon.

Un altre d'aquellsos cíclics, que posposament ostenta els qualificatius de Democràtic i Autonomista ademés, no cal dir-ho del de Lliberal, i que s'acceden dintre el mateix districte segon, celebrant també demà junta general a fi de renovar la Directiva.

Està vist que els liberals monàrquics de Barcelona es passen la vida fent junta, com aquell personatge d'un moli aplaudit drama d'En Guimerà.

Bel·lugar-se per a les eleccions

S'assegura que pel districte de Figueras els de la Lliga proclamaran candidats a la Diputació Provincial a l'advocat i propietari don Paul Geli Maymí, de significació regionalista, i al camorler don Josep Salleras Pla en representació de les forces vives.

Pel mateix districte de Figueras, el senyor Osei, quefó dels liberals, patrocinant una candidatura formada per don J. Mas, de Massana de Cabanyes; don Josep Monsegal Ramis, de Figueras, i el radical don Rafael Torroella, de Port-Bou.

Les eleccions de Figueras

La Junta Comarcal de l'Unió Federal Nacionalista Republicana, de l'Empordà, ha circulat la següent convocant:

«La Comissió Permanent d'aquesta Junta davant la proximitat de les eleccions de Diputats Provincials que han de celebrar-se el dia 11 de Mars del present any, ha pres l'acord de dirigir-se a la correcció de la Diputació Judicial de Figueras per a interessar-se en la conveniència de delegar a qui els representi en l'Assamblea que tindrà lloc en el Centre d'Unió Federal d'aquesta ciutat (carrer de la Presó, 8), el diumenge dia 28 del present mes de Janer, a les 11 del matí, en la que regirà el següent ordre de discussió:

1. Conveniència de pendre part activa en la lluita electoral.
2. Forma o condicions amb que deurà lluitar-se.
3. Proclamació dels Candidats.

Espera doncs aquesta Comissió que, tinguent en compte l'importància que tenen en si aquestes eleccions per afectar d'una manera tant directa a la vida municipal, estaran representats en l'Assamblea tots els pobles del districte, donant-li així tota la força moral que's necessària per a un acte d'aquesta importància. — Figueras, 14 de Janer de 1917. P. A. de la C. P. E. El president, M. Carreras; el secretari, M. Moncanut.

Del cap d'any català

La Joventut Catalana de Barcelona, entitat organitzadora del Festival Patriòtic «Cap d'any Català», celebrat al Palau de Belles Arts el dia primer del present mes, ha fet entrega a la «Associació Protectora de l'Ensenyament Català», de la quantitat de 16855 pessetes que junt amb les 7140 pessetes (30 per cent) entregades al setmanari «La Nació», sumen en total 23795 pessetes produïdes liquidat en el mentat Festival.

L'Estat de Complex està a la disposició de qui vulgui reparar-lo, tots els dimarts, fins el dia 31 dels corrents, de deu a onze de la vetlla en el seu estatge social, Lladó, 7 pral.

Anants i vinents

En l'express de Madrid arribaran ahir matí el diputat a Corts senyor Bertrán i Musitu i el senyor Elias de Molins.

— Marxaran anit a la Cort el senyor Garcia Prieto i el senador senyor Junoy.

ECOS

STEM en plé periode de banquets. Darrera del banquet an En Pujolà, banquet an En Joaquim Montaner pel seu triomf amb l'estrada de «La honra de los muertos» i an En Maris Aquilari pels seus darrers èxits periodístics a Madrid, amb els que ha vingut a demostrar als llegidors catalans que's periodisme català no acaba amb els crònics Maletó Indulgencis.

Avui cal anunciar un altre banquet íntim, festa d'amistat cordialíssim. L'homenatge és el nostre car amic En Pere B. Tarragó. L'obra que ell ha acomplit en el nostre diari, obra de cada dia, d'atenció envers els més ínfims detalls, d'aplegar elements del nostre periodisme sense motiu allunyats d'ell, obra de renovació i d'optimisme mereix un tribut d'agraïment i d'encoratjament.

Finalitzarem l'eco com una gazetilla: La data del banquet s'annunciarà oportunament. Aquest tindrà lloc al Restaurant Martin on se admeten inscripcions.

MADRID és una gran ciutat, que no arriba a ésser-ho mai. Per a fer bona la paradoxa, els bons palets de la cort, van a gombolar-ho tot a la Puerta del Sol. Allí tots els tramvies, tots els cotxes, tots els bons orinadors, tots els jardiners i carrets de bou i tots els badoos, sabidors, golfos i «señoritos». I allí també una d'empentes i de palpenes i d'esbarriament d'asfalt. Fins els tramvies s'empenyen! Encara que restant de Madrid, fós mal urbanitzat i fós i solitari, la Puerta del Sol fera un «gotxas»!

Però vet aquí que ara se n'adonen de que a la Puerta del Sol ja no s'hi cab; i el cans de Madrid no ha pujat ni d'un sol mallaurest «provinciano».

Adeu somnis de grandesa! Com s'ho faràn, a Barcelona, perquè a la Rambla hi calga tothom i estigui sempre plena. I la seva no tremoli, i encara trobem personal al Passeig de Gràcia i al carrer de «Fernando» i fins al Tibidabo!

I després de tant maldar els bons palets de Madrid han descobert que la vanitat ocupa molt lloc, i els badoos també, i els tramvies encara més. I s'han proposat fer moure a la gent, igual que el dingessin fent i augmentar el nombre de canyerois i dividir els transeünts en dretes i esquerres, per a que no's topin.

Felicitem als madrilenys, per tan bella pensada que's posa una mica al nivell de la cultura catalana. Això destruirà també un vell tòpic separatista. «El codor de los catalanes».

S'abeu quina n'han trobada els somarins alemanys per a atroure les seves víctimes? Doncs fan senyals de naufragi i demanen socors. I si un navili dels adversaris arriba pladós per treure'ls del pas, el torpedegen tot seguit i riuen, riuen, riuen.

Festa de la Música Catalana

Any VII
VEREDICTE

I.—Premi de 500 pessetes a la millor glosa, per a chor mixto, d'una cançó popular catalana.

Adjudicat al número 5, «Glosa del cant popular». Els dos cançons: Lema: «Reina de beutat».

II.—Premi de 300 pessetes a les tres cançons populars catalanes més ben armonitzades per a chor d'homes.

Adjudicat a la col·lecció número 12, «La Reimundeta», «L'Ambau», «Lo frare blanc». Lema: «El cant es

